

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Til hr. Jens Rohde må jeg sige, at jeg må advare imod at sammenblende Venstres ønske om tvangsudlicitering med spørgsmålet om en afprøvning af, om prisen er rigtig i forhold til kvaliteten.

Det er jo sådan, at vi hele tiden har sagt, at udlicitering skal bruges med omtanke, det skal ikke bruges til alting, det skal bruges med omtanke, det kan anvendes med fornuft, velforberedt på nogle områder, og vi vil selvfølgelig ikke afskrive det, heller ikke i fremtiden så lidt som i fortiden.

Men det massive, ideologiske felttog, Venstre her er ude i, er jo en helt anden sag. Det kan jeg jo se, fordi man finder, at alt, hvad der er privat pr. definition er bedre end det offentlige, så man vil have fjernet en række offentlige opgaver og bragt dem over i den private sektor.

Vi har det mål, at vi skal bruge udliciteringen som et fornuftigt, velovervejet redskab i nogle situationer for at finde ud af at gøre tingene bedre, men vi ved også med os selv, at der er mange, mange andre veje til at opnå en bedre kvalitet. Det er ét blandt en mangfoldighed af instrumenter, herunder bedre samarbejde, værdibase-ret ledelse, bedre uddannelse osv.

Desværre kan jeg bekræfte fru Pernille Blach Hansens fremstilling. Der var en tid, hvor Venstre, jeg tror, det var hr. Anders Fogh Rasmussen, foreslog, at der skulle ske tvangsudliciteringer i kommunerne, hvis der var tale om en opgave over et vist beløb. Det blev så ikke imødekommet af forskellige taktiske grunde. Nu er der så B 49, som fru Pernille Blach Hansen korrekt refererede til, der handler om tvangsudlicitering, og som reelt vil fratage kommunerne en del af deres selvstyre og lægge et massivt pres på kommunerne.

Jeg synes, at jeg må sige for min part, at det at forestille sig et ekspertråd i København, der skal tage stilling, er jo ikke en tanke, som vi deler. Det kan heller ikke være en tanke, som kommunerne rundt om i landet deler. Det er den enkelte kommune, man skal sørge for har ansvaret for, at kvaliteten er i orden.

Jens Rohde (V):

Jeg må sige, at det er en fantastisk evne til at manipulere og fordreje ordene, som statsministeren udviser her.

Fru Pernille Blach Hansen står og læser ordet udbud op, fra en artikel; det drejer sig om ud-

budspligt. Statsministeren vender den med det samme til tvangsudlicitering.

Jeg vil gerne spørge statsministeren: Hvor kan statsministeren finde ét eneste ord om, at Venstre går ind for tvangsudlicitering?

Jeg vil gerne sige til statsministeren, at der er forskel på tvangsudlicitering og at gå ud og spørge til pris. Det er ikke noget ideologisk felttog, det er sund fornuft at gå ud og spørge til pris og kvalitet på en vare, som man køber. Vi har en meget pragmatisk tilgang til, om det så skal være en offentlig eller en privat virksomhed, der løser det – alt efter, hvor man får det bedste tilbud. Det har vi ikke noget religiøst eller ideologisk forhold til. Det er meget pragmatisk. Men vi synes, det er fornuftigt at spørge til pris. Og der er ret stor forskel på at tale om udbudspligt og tvangsudlicitering.

Hvor finder statsministeren Venstres forslag om tvangsudlicitering?

Formanden:

Ønsker statsministeren ordet? (Ophold). Spørgsmålet er sluttet.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Formanden:

Inden vi går videre, finder jeg anledning til lige at gentage, at min administration af spørgetiden i dag er maksimum til medspørgere til hvert spørgsmål. Jeg siger det, fordi der er flere, der har markeret – maksimum to.

Jeg bør måske også henstille, at såvel spørgere som svarere så vidt muligt holder sig inden for spørgsmålets rammer.

Formanden kan godt påtage sig den opgave at give vejledning herom, men det er meget svært at sondre. Jeg er overbevist om, at såvel ministre som folketingsmedlemmer er langt bedre til selv at fastsætte de rammer. Jeg beder om, at man er opmærksom på det.

Spm. nr. S 1343

3) Til statsministeren af:

Peter Skaarup (DF):

»Er statsministeren enig i den udtalelse, som statsministerens partifælle – tidligere forbundskansler Helmut Schmidt – er citeret for i Morgenavisen Jyllands-Posten torsdag den 25. januar 2001, hvori Helmut Schmidt skælder ud på EU's nuværende regeringschefer for hurtigt at